

Весна («В загравах лун виходять ранки з нетрів ночі...»)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

В загравах лун виходять ранки з нетрів ночі
плямами багрів
тросяндять зломи пошарпаних нам персами землі примар
сонце в хомуті блідих брудних хмар
тягне перед собою плуги вкруг
за плугом плуг
повз гори повз луг
за скибами скиби
і борозди і рови
труться об землю триби
сонця о чоло як в крові
а як робітник в блузі наче
блиск пожеж
втомлений лоб обмотує шматами вечірніх тіней
піт
на
піль
безмеж
весна запліднена дотиками сонця
лягає на чернозем порізаний поритий
і зітхає криком чорних скиб
о як важко родити

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/vesna_v_zahravakh_lun_vykhodiat_ranky_z_netriv_nochi